

Možná, že Alfred Nobel objevil dynamit...
...ale my jsme ho zapálili !!!

169.

1. číslo

školního

časopisu

v roce

2020/2021

PODZIM

PODZIM

PODZIM

PODZIM

PODZIM

PODZIM

PODZIM

PODZIM

PODZIM

PODZIM

PODZIM

PODZIM

PODZIM

PODZIM

PODZIM

PODZIM

PODZIM

PODZIM

Časopis pro žáky i nežáky ve škole v Morašicích

Obsah

Nový pan ředitel.....	3
Školní asistentky.....	4 - 5
Koronový speciál.....	6 - 9
Vaření.....	10
Zahrada.....	11
Kultura.....	12
Výletování.....	13
Drby.....	14
Jednou větou.....	15
Příroda kolem nás.....	16
Povídání o Etiopii.....	17
Tvořeníčko.....	19
Zábava.....	20
Komiks.....	21
Co to je?.....	22

Ranní budíček

Určitě každý z vás ráno nerad vstává do školy. Ale asi ze všeho nejhorší je to teď, když máme distanční výuku. To se vstává ještě hůř, ale my se snažíme vstávat, jako bychom šli do školy. A naše mamka na to vymyslela takovou malou fintu, abychom vstávali s radostí a v čas. Pouští nám jako ranní budíček písničku z filmu Madagaskar, která se jmenuje I like to move it, která je mými sourozenci velmi oblíbená. A tak se nám daří vstávat včas do školy, i když máme distanční výuku.

Ema Dvořáková ,7.třída

Nebojte se a pište do Třesku!

Byli bychom moc rádi, kdybyste nám pomohli psát do Třesku. Máte z toho dobrý pocit, když v časopisu pak vidíte pod článkem své jméno. V naší třeskové radě moc lidí není, a proto nám pomozte vytvořit skvělý časopis, který v soutěži školních časopisů třeba vyhraje. Když napíšete nějaký článek, přinesete ho paní učitelce Coufalové a nebo přijďte přímo na radu, která se koná každou středu ráno v klubu. Těšíme se na vás.

Alena Kuřová, 5.třída

Blahopřejeme!

V říjnu nám přišly výsledky krajského kola soutěže školních časopisů. Jsme moc rádi, že jsme se dostali na stupně vítězství a získali jsme 2.místo.

Děkujeme, že čtete náš Třesk!

Naše skvělá

5

Čekáme na druhou hodinu a zatím nikdo nepřichází. Stále jsme čekali. Nikdo nešel, a tak to začalo: začali jsme všichni žvanit, dělat srandičky... Už jsme se asi půl hodiny neučili. Stále nikde nikdo. To jsme ještě nezažili. Já jsem si z nudy prohlížela sešit vlastivědy a pak jsme začali hrát „páku“. Já vyhrála nad Anetou, pak nad Terezou i nad Matějem. Pak začal Vojta vyprávět nějaké příběhy. Také jsme chvíli hráli tichou poštu. Nikdo nepřišel a já tady uprostřed kecání píšu tento článek. Zvoní! Byli jsme celou hodinu sami. Byli jsme skvělý třídní kolektiv. Tak zase někdy....

Alena Kuřová, 5.třída

Máme nového pana ředitele

Nový školní rok nám začal s novým panem ředitelem, ale bez společného setkání žáků, a tak bych rád představil pana ředitele v našem časopise.

Odpovídá:

**Mgr. MILOŠ
KREJČÍ**

ředitel školy

Co vás vedlo přihlásit se do konkurzu na ředitele právě naší školy?

Škola v Morašicích je mou srdeční záležitostí, protože do školy v Morašicích jsem začal chodit do 1. třídy v r. 1968. Tehdy jsem ještě chodil 1 km pěšky z Lažan a teprve od r. 1969 jsem začal bydlet v Morašicích. Moje maminka tady byla uklízečkou, pak byla hlavní kuchářkou, takže s touto školou jsem nebyl spojený jen jako žák, ale i jako ten, který po odpolednách do školy docházel. Takže škola v Morašicích je to, co mám hluboko v sobě, hluboko v srdci. A zajímá mě, kam se budou rozvíjet děti, jak se bude rozvíjet celá škola.

Co se vám na naší škole líbí? Chtěl byste něco změnit na naší škole? Pokud ano, tak co? Jaké máte představy o budoucnosti naší školy?

Z řady věcí, které se mi na morašické škole líbí, si vyberu tři: příjemná atmosféra mezi žáky a vyučujícími a spolupráce uvnitř pedagogického sboru. Proto oceňuji také školní parlament, který přináší pohledy žáků na školu. Výjimečná je nová přírodní školní zahrada. A mezi top naší školy zcela jistě patří úspěšný školní časopis Třesk.

Distanční vzdělávání ukazuje jeden směr k proměně naší školy. Digitalizace školy pro online vzdělávání, vybavení technikou, a hlavně jejich správné nastavení a spárování pro snadné využití při vyučování. Jsme sice na počátku, i tak se ale v tomto školním roce povedlo díky paním učitelkám i žákům postavit správné základy online výuky i technického vybavení tříd. Nutnost odstranit vlhnutí ve stěnách místností v přízemí ukazuje úplně jiný směr zlepšování školy. A do třetice: Nejvíce jsem se těšil na otevření školy rodičům, jak je popsáno na www.rodicevitani.cz. Okolnosti nám ale neumožní získat certifikaci.

Jaká budoucnost čeká školu? Budu se snažit, aby škola nezarostla v minulosti, ale rozvíjela se. Avšak jediné, co určitě víme, je to, že výuka už bude napořád jiná, než jakou jsme ji všichni zažili ještě před rokem.

Chtěl byste, aby tady bylo víc učitelů mužů?

Všechny paní učitelky jsou morašické škole oddané a děti připravují na doučování i mimo běžné hodiny. Rád bych, aby vyučující doplnili kantoři – muži. Pomůže to i žákům, kteří se mnohdy od školky až po šestou třídu ZŠ setkávají jen s ženami – učitelkami.

Pokračování na straně 4.

Byl jste se podívat loni na výstavě o 150 letech školy? Líbila se vám?

Ano, byl jsem se podívat na této nádherně připravené výstavě. Klobouk dolů před všemi, kteří se podíleli na shromáždění, utřídění a prezentaci historie školy. Mám pro ně jen slova obdivu. Máloučká škola má takto výjimečně uspořádaný archiv.

Jaký jste byl žák? A co jste chtěl dělat, když jste chodil na základku?

Neočekávejte lavinu sebechvály. Byl jsem úplně normální kluk, kterého některé předměty baví víc, třeba dějepis nebo tělocvik, ale s jinými trochu bojuje. Jsem rád, že si ze svých školních let pamatuji nejen to dobré, ale taky něco z té druhé strany. I to mi pomáhá chápat starosti dětí ve třídě nebo s vyučujícími.

Co vás baví, jaké máte koníčky?

Už v předchozí odpovědi jsem naznačil koníčky. Z historie mne baví například dějiny Morašic i Lažan, ale zejména Růžový palouček a čeští exulanti. To jsou lidé, kteří museli odejít do zahraničí, protože byly doby, kdy za jiný, než byl státní názor, byli lidé posíláni do vězení nebo na nucené práce.

Jaký máte názor na nošení roušek při vyučování?

Jen máloučká umetená cesta vede ke správnému cíli. Angličtinu se nenaučím, když se ji nebudu učit – i když je to nepohodlné. Stejně tak roušky jsou nepohodlné, ale jestli ochrání ostatní před nákazou, kterou by děti mohly donést ze školy domů rodičům nebo dokonce babičce a dědečkovi, pak souhlasím i s jejich nošením ve třídě.

Viktor Samuel Lapáček, 6. třída

Další nový člověk v morašické škole je paní asistentka

Jana Vosmeková

Můžete se nám představit? Odkud jste?

Jmenuji se Jana Vosmeková a bydlím v Dolním Újezdě.

Co jste dělala, než jste přišla k nám?

Byla jsem vedoucí prodeje ve farmaceutické firmě, pak jsem byla na mateřské dovolené.

Jaké to je být asistentkou a proč jste si toto povolání vybrala?

Být asistentkou je moc fajn. Je to zajímavá a různorodá práce. Tuto práci jsem si vybrala proto, že mám ráda děti a práce s nimi mě baví a naplňuje.

Je něco, co vás na téhle práci štve? Zatím o ničem nevím.

Co vás baví? Mám ráda různé hry a kolektivní sporty. Ráda vařím a pečů, dělám na zahradě.

Máte nějakého domácího mazlíčka? Máme doma yorkšírského teriéra. Je mu 11 let.

Jaké máte ráda jídlo? Mám ráda thajskou a italskou kuchyni.

Jaké máte ráda roční období? Každé období má své kouzlo, takže asi nejoblíbenější období úplně nemám.

Co by vás bavilo víc, být dál asistentka nebo být učitelka? Být dál asistentka.

Co vám udělá největší radost? Největší radost mi dělají moje děti, když mohu trávit čas s rodinou.

Děkuji za odpovědi, ať se vám tady líbí.

Anastazie Dorotka Lapáčková, 3. třída

Třetím novým člověkem v morašické škole je paní asistentka

Jana Kovářová

Jak se jmenujete? Jana Kovářová

Jaký máte koníček? Poznávání památek, hradů a zámků.

Líbí se vám tato škola a proč? Líbí se mi tu prostředí školy.

Baví vás tato práce? Ano, baví mě práce s dětmi.

Kde bydlíte? Bydlím v Tržku.

Jak dojíždíte do práce? Autobusem, někdy autem.

Jak dlouho děláte tuto práci? Dělam ji devět let. **Máte nějaké děti?** Ano, mám dvě děti, Veroniku a Petra.

Jakou máte ráda barvu? Mám ráda modrou barvu. **Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo?** Mám hodně ráda svíčkovou.

Filip Nantl, 6.třída

ADAPTÁK 6. TŘÍDY

8. září jsme celé dopoledne místo vyučování ve třídě a pak na školní zahradě hrály různé seznamovací hry pod vedením dvou paní z pedagogicko-psychologické poradny z Ústí nad Orlicí. A také jsme připravovali pohoštění a zdobili naši školní zahradu, abychom odpoledne mohli přivítat naše rodiče.

Na školní zahradě se odehrálo setkání žáků 6. třídy s rodiči, na kterém se šestá třída představila příchozím. Následně jsme zazpívali třídní hymnu na melodii Tři čuníci, poté se představila i paní učitelka Jana Renzová. Pak návštěvníky pozdravili a přivítali paní zástupkyně Hana Heroldová a pan ředitel

Hymna 6. třídy

V řadě za sebou teď šestáci jdou,
běhají po chodbě, učitelky štvou.

Vyšli prostě do školy a vesele si zpívají
Ví,vi,vi,vi ví...

Autem jezdím sem, autobusem tam.

A když mi ujede, tak ho dobíhám.

Značky se učím, roušku teď nosím,

Vesele se usmívám a k tomu si zazpívám

V,í vi, vi, vi, ví ...

Miloš Krejčí. Pak následovala společná hra dětí s rodiči, každý pár nasbíral tři předměty, ze kterých se pak poskládal obrázek, přičemž jeden z páru navigoval, kam co dát druhého hráče. A pak jsme rodiče i hosty pozvali na občerstvení, které jsme společně nachystali. Rodiče si mohli popovídat a děti si směly hrát.

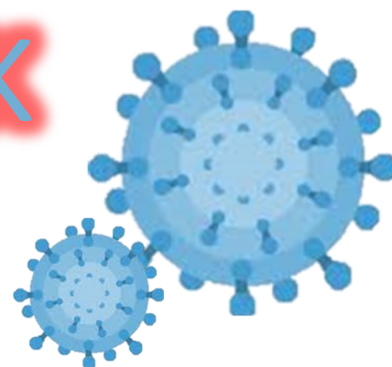
Myslím, že to byl vydařený celý den. Děkujeme paní učitelce za nápad i přípravu.

Víktor Samuel Lapáček, 6. třída

KORONA SPECIÁLEK

Po jarních nucených prázdninách jsme se těšili, že nový školní rok začne zase normálně. Nezačal! Stále nás dohání divný vir. Vlezl nám do školy, do domácností, do obchodů, do tělocvičen...

Prostě je všude a my se s ním učíme žít. Není to vůbec jednoduché.....

Jak to bude ve škole

Když jsem se dozvěděla, že škola bude otevřena 25. května 2020, tak jsem se velmi udivila. Chtějí otevřít školu? Zvýší se počet nakažených? A tak nám mamka domů přinesla poslední úkoly. Paní učitelka nám psala, že se s námi ráda brzo uvidí. Teď celé dny přemýšlím, jak to bude ve škole a jaká budou opatření, co se bude učit a kdo ví, co ještě. Tak jednoho dne mamka přinesla papír, na kterém bylo vše napsané. Bylo

to asi šest listů. Tak jsem si všechno několikrát přečetla. Přišlo mi to tak nějak složité a odborně napsané, že jsem „fakt“ nevěděla, jak to všechno bude. Říkala jsem si, že to už začínám chápat, ale že si to s mamkou ještě raději přečtu a vysvětlím. Nadešel den D. Stále jsem přemýšlela, jaké to bude.

Alena Kuřová, 4. třída 24. května 2020

Jak to bylo ve škole

Škola začala po třech měsících volna 25. 5. My jako čtvrtáci jsme byli v jiné třídě, abychom nebyli spojení s páťáky. Paní učitelce jsme měli dát papír, že nejsme podezřelí z covidu. Dostali jsme nějaké úřední papíry a paní učitelka nám říkala, jak to všechno ve škole bude: že roušky máme nosit všude, ale na svém místě nemusíme, že každý bude sedět sám, že si máme brát dezinfekci, mýt ruce, dodržovat rozestupy a vše možné... Také jsme dostali nový rozvrh, kde jsme dokonce měli napsáno, že nebudeme mít odpolední vyučování, tělocvik, výtvarku, informatiku a hudební výchovu. Několik předmětů nám odpadlo, ale to nevádí, alespoň toho nebudeme mít tolik. Když nám paní učitelka řekla vše ohledně opatření,

tak jsme se začali bavit o tom co se budeme učit. Tak jak jsme se o tom bavili, tak jsme si pak začali povídat. Po tom celém dnu jsme pak šli na oběd, kde jsme museli mít velké rozestupy a důkladně si umýt ruce. Pak jsme chodili k okénku, kde jsme dostali ták na jídlo takže jsme si ho nemuseli brát. K tomu jsme dostali jídlo, s kterým jsme šli ke stolu, kde jsme seděli vždy napříč po dvou. A takhle to chodilo den za dnem. Pak jsme ty opatření už tak nectili, protože to s covidem už nebylo tak zlé. Myslím to tak, že jsme ve třídě ty roušky tak hodně nenesili.

Alena Kuřová, 4. třída

Povolování opatření

Zdá se vám dobrý nápad povolit tolik věcí? Na jednu stranu je to super – nemusíme nosit roušky, můžeme na kafe, můžeme si zacvičit, můžeme si nakoupit, můžeme oslavovat.... Můžeme toho najednou tolik. Ale co covid? Ten si teprve začne libovat a užívat. Ááá, tak vlétnu sem, né tady to je lepší, ááá tohohle nakazím, tohohle zabiju.... Covid si začne užívat a řídit. Je pravda, že už není tolik nakažených a že lidi v rouškách už nevydrží.

Alena Kuřová, 4. třída červen 2020

**V době koranovirové žije i sluníčko.
Jak ještě dlouho bude nosit roušku?**

Jaké dárky pro učitele? Aneb vysvědčení

Týden před vysvědčením jsem přemýšlela, co vlastně dám učitelům za dárky. Něco na hudebku a něco do školy. Vždycky se za vysvědčení dávají kytky. To je takový zvyk. Já jsem to chtěla něčím obzvláštnit, a tak jsem ušila sáčky a do nich jsem dala domácí GHÍ a mýdlo. Na hudebku jsem ušila tři sáčky. Naše paní učitelka dostala kytku a GHÍ a pak jsem také mýdlo dala paní učitelce Coufalové a naší paní asistentce. Vyrazila jsem do školy, kde jsem se setkala s naší celou spojenou třídou, s kterou jsem se několik měsíců neviděli. Dostala jsem vysvědčení s žakovskou knížkou a tužku a sušenku jako medaili. Pak už jsme šli domů na opravdové prázdniny. Když jsem přišla domů, přestrojila jsem se ze svátečních šatů do prázdninového oděvu a těšila jsem se na dva měsíce prázdnin.

Alena Kuřová, 4. třída 3. července 2020

A máme tu další karanténu

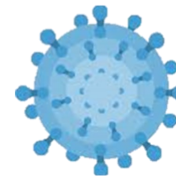
Začalo to tím, že první karanténu dostal druhý stupeň a učitelé z druhého stupně. Přišli jsme do školy a byli jsme tam jenom my, tj. 1. stupeň, a tak jsem si řekla, že to není nic dobrého. Když byli v karanténě učitelé z druhého stupně, tak se s nimi mohli setkat i učitelé z prvního stupně, kteří nás učili. A tak jsem se podivila, že v karanténě nejsme i my. Za dva dny jsme ale byli doma taky. To bylo 8.10. Dobré na tom, že byl uzavřen druhý stupeň, bylo jen to, že na chodbách nebyl takový "buzinec" a "kravál", a když my pátáci chodíme na oběd, nejde nám v patách celý druhý stupeň. Když jsme se dozvěděli, že je karanténa i pro první stupeň, tak byl večer a já jsem se už chystala do postele. Najednou mamka řekla, že zítra nejdeme do školy. Já jsem tomu chvíli nemohla uvěřit a říkala jsem si, že se mi to asi zdá. Bylo to opravdu divné. Najednou se mi měnily plány toho večera a příštích dnů. Moje sestra už byla v posteli a já si řekla, že si budu s mamkou ještě povídat. Bavila jsem se s ní o té karanténě, o tom, že karanténa je na čtrnáct dní a že se ozvou z hygienické stanice. Mamce se o té hygienické stanici dokonce i zdálo. Hned ráno jí volali. Museli volat dvakrát, jednou za mě a podruhé za moji sestru. Říkali, že jestli chceme na testy, tak můžeme. My v žádném případě nechtěli. To tak, ještě tam něco chytit a přinést si to domů. Volali jí všechno možné... A já si řekla, že to vypadá zase na to náročné učení z domů. Ráda jsem z toho vůbec nebyla, protože, když se máme učit z domů, tak to ten učitel nedokáže tak dobře vysvětlit, ale naštěstí nějakou tu dobu před karanténou jsme si ve škole zkoušeli na počítači jeden program "škola v pyžamu", kde bychom se mohli přes kameru vidět a učit nebo by nám tam učitelka posílala úkoly. Také jsme se dozvěděli, že se karanténa prodlouží a karanténa je teď pro všechny školy v republice. My, když internet nemáme, tak si musíme počkat do konce naší čtrnáctidenní karantény, abysme mohli k naší babičce, kde budeme mít internet na dosah ruky. Naštěstí naše babička není tak strašně stará a po vypršení karantény se za ní podíváme.

Snad tu další obr vlnu koronaviru přežijeme v pohodě. Musíme být hold opatrní, vždyť je to teď ještě horší než na jaře, kde se všechny školy zavřely a ani nebylo tolik nakažených. Teď je více nakažených a méně opatření a lidi si z těch opatření nic nedělají. Doma jsem měla ještě někdy práci navíc, učit moji sestru a vše jí vysvětlovat, ale mě to bavilo učit druhou třídu, když jsem něco přesně nevěděla, tak jsem se podívala do svého starého sešitu. Protože máme doma tabuli a stůl s malými židličkami, tak jsem si klidně mohla hrát na učitelku. Také chodíme s naší fenkou na procházky. Často chodíme na tátovo pole a tam si naše fenka může lítat, jak chce. Táta ale nemá rád, když mu tam hrabe díry, může si tam totiž zlomit nohu, když tam po tmě půjde. Má tam také rybníček a tam jsem si jednou v létě udělala ostrůvek, na který jsem zasadila pár kousků plevelu. Také tam chci pěstovat slimáky, ale ti mě z toho ostrova vždycky uplavou. Jednou se stalo, že jsme tam s tátou jeli autem ve čtvrt na tři a mamka tam za náma pak přišla s fenkou. No, kdo asi to seno hrabal? Mamka s tátou a my jsme si hrály u rybníka. Asi po dvou hodinách, když už jsem měla plno vody v gumákách, jsem chtěla vystřídat mamku. To hrabání nebylo tak zlé, docela mě to bavilo. Když jsme dohrabali, ubyla asi třičtvrtě hodina a táta začal hrabat políčko, kde měl sklizeň a zbyl po tom nepříádek. Když pak ještě hrabal seno, tak jsme mu všichni ještě trochu pomáhaly. Mezitím jsme se sestrou byly na takových dřevěch, na kterých jsme si hrály, že jsme na lodi a plujeme. Na té lodi jsme také měly uložené věci, které jsme si sebou vzaly. Když už byla skoro tma a my jsme měly hlad, tak jsme se rozhodly, že s mamkou a Barčou půjdeme domů, táta to prý chtěl ještě dodělat. Jo, byl to super den, venku nám to jistě dalo alespoň trochu imunity. No, uvidíme, jak to v té „koroně“ ještě všechno dopadne, kdy vlastně půjdeme do školy? Neprodlouží se to do dalších měsíců? Hlavně buďte zdraví a držte se opatření.

Alena Kuřová 5. třída 14.10.2020

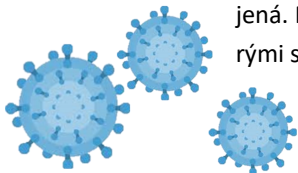
Co mi korona dala a vzala

Půl roku prázdnin, pohody a lenošení. Co jiného taky doma dělat než jen lenořit. Přece se nebudu učit, a přeci budu. Nejdříve jsem to měla, jak se říká, na háku, ale pak si paní učitelky všimly, že nedělám zadané úkoly a napsali rodičům. A ptali se, jestli jsem jako nemocná, že nepracuji nebo co se děje. No, nemocná jsem samozřejmě nebyla, jenom líná. Prostě se mi ty úkoly nechtěly dělat, a tak jsem je prostě nedělala. Nakonec jsem se tedy do toho učení pustila. Matika, čeština, angličtina. Tři hlavní předměty, podle mě tedy. Jenže když jsem se tedy rozjela v tom učení, tak byl najednou konec školního roku. Vlastně to všechno hrozně rychle uteklo, ale už bych to znova nechtěla.

To věčné nic nedělání je horší než 8 hodin ve škole. Takže teď jsem ve škole v novém školním roce spokojená. Má to rytmus, řád a je to prostě mnohem lepší než doma. Hlavně máme ve třídě kamarády, se kterými se normálně moc nevidáme. A hlavně ve škole se líp učí, protože učitelé vědí víc než rodiče a mají víc času, takže buďte spokojeni ve škole a nechtějte, aby zavřeli školy!

Petra Hynková, 9. třída

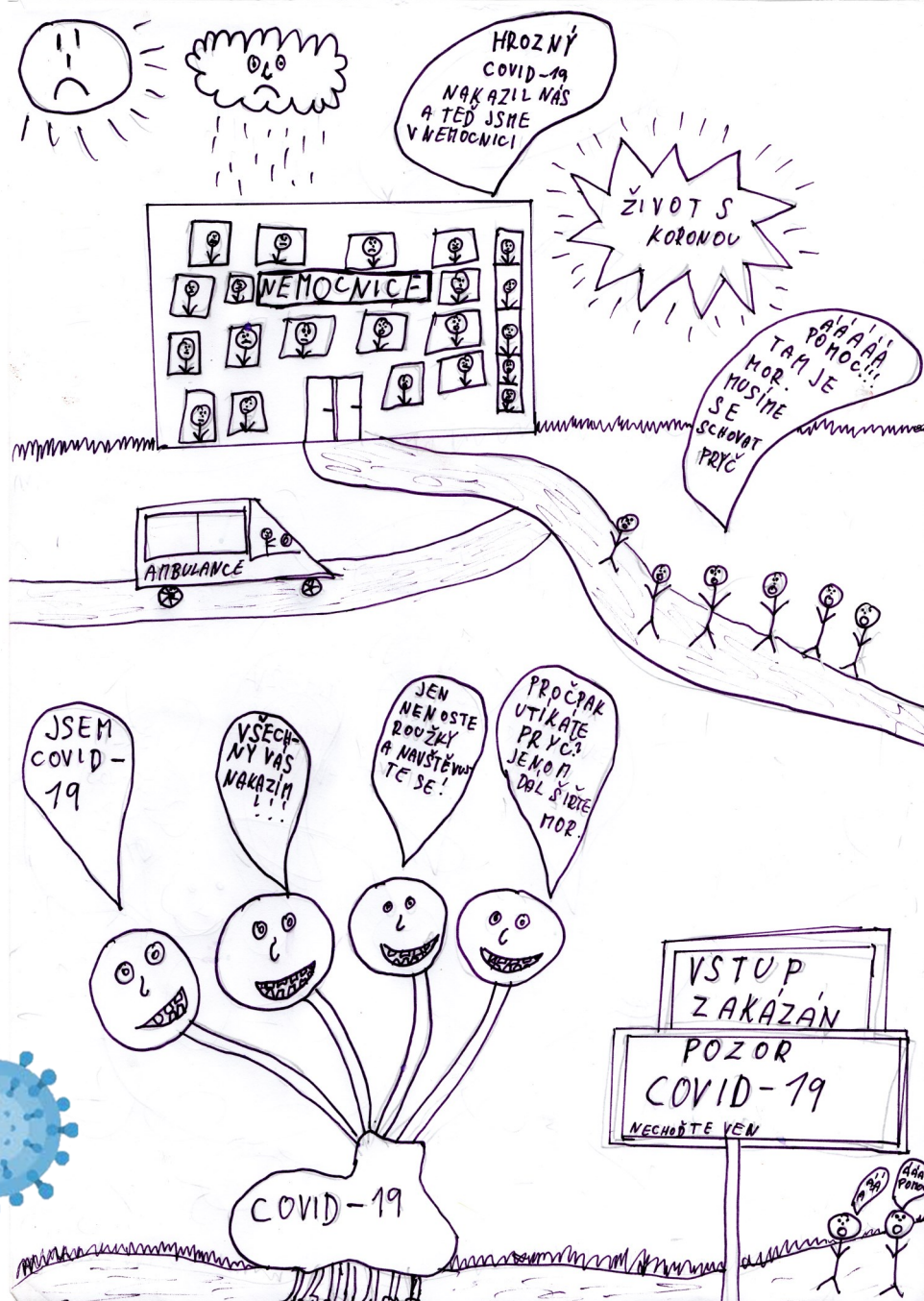
Co mně korona dala a vzala

Co mně dala: dala mně více času na učení, dala mně dost času na přemýšlení, dost času na hraní a sledování videí, našel jsem si svůj styl hudby a taky jsem opustil elektro a přešel na rap. Začal jsem být méně na počítači a začal být víc na mobilu a pokoušel jsem se být co nejvíc venku. Koupil jsem si repliku zbraně a s ní jsem si užil hodně zábavy. Čas na kolo. A nejdelší prázdniny, co jsem kdy zažil.

Co mně vzala: vzala mně svobodu - všude jsem musel nosit roušky. Já vím, že to bylo nejen pro mé dobro, ale štvalo mě to. Vzala mi důvěru k naší vládě. Vzala mi možnost chodit za kamarády. Vzala mně hodně času, který jsem mohl strávit nakupováním, výlety, cestováním.

Viktor Samuel Lapáček, 6. třída

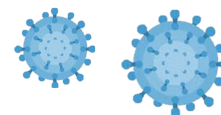

Alena Kuřová, 5. třída

Co mi korona dala a vzala

Co mi korona dala a vzala? Vzala mi chození do školy na delší dobu i kamarády, naše milé paní učitelky, volnost sezení v lavici, zkrátka skoro celé druhé pololetí. A dala mi spoustu dalších zkušeností. Jinak nemohu říct, že to byla nějaká skvělá věc, ta karanténa. *Emma Dvořáková, 6. třída*

Co mi korona dala a vzala? Měl jsem víc času číst a starat se o zahrádku, na které jsem pěstoval jahody. Mohl jsem více jezdit na kole. Udělali jsme si okruh na zahradě a na něm jsme závodili s bráchou Matějem. Chytali jsme ryby (pstruhy, kapry a plotice). Doma mně chyběli kamarádi, které mám ve škole. Také jsem nemohl chodit na moje oblíbené kroužky. *Kuba Rejman, 3. třída*

Co mi korona dala a vzala?

Ach, ten virus! Pořád tu je! Korona toho člověku může dát a vzít hodně. Co by se také od korony dalo čekat je, že nám ji s radostí předá. Mně osobně korona dala velmi zajímavý život. Každou chvíli jste si mohli myslet, že jste to chytli nebo že to chytíte nebo že už jste top dávno měli. Korona mi také dala čas na věci, které bych nikdy před tím nedělala. Také jsme chodili více ven na procházky s pejskem. Korona mi hlavně vzala školu. Někdo by byl možná rád, ale já byla ráda tak sotva týden. Úkoly na doma jsem ještě nebrala tak vážně. To byla velká chyba, protože pak jsem nestíhala a bylo to v čudu. My, když nemáme internet, tak se to velmi obtížně řešilo. Škola mi chyběla, protože novou látku mi mamka tak dobře nevysvětlila. Na to je potřeba učitel. Ale aspoň si mamka mohla zahrát na učitelku. Všechno to vysvětlování od rodičů už se mně přestávalo líbit. Prostě učitel je učitel. Korona mi také vzala přátele ze školy. Celou tu dobu jsme byli sami. Když už se situace zlepšovala, mohli jsme se s někým vidět. Byli jsme rádi, že kolem nás zase někdo je. Možná, že ta korona zas nebyla tak na škodu. Prostě korona nám něco dala a také vzala. *Alena Kuřová,*

Co mi korona dala a vzala?

- + víc času na všechno - spát déle, společné rodinné procházky, spali jsme v domečku i pod širákem, mamka nemusela jezdit do práce a měla na nás mnohem víc času
- + zažila jsem mega dlouhé prázdniny
- + učení doma mě taky bavilo. Nezabralo to tolik času a byla to zábava
- + prožili jsme skvělou dovolenou - bydleli jsme doma, já jsem spala v obýváku, protože jsem to chtěla vyzkoušet a každý den jsme podnikali výlety podle přání
- musela jsem se dusit v roušce
- neprožili jsme opravdické Velikonoce
- nemohli jsme na dovolenou do Polska a na hodně výletů
- bála jsem se, že přijdu o tábor

Anastazie Doroška Lapáčková, 3. třída

Co mi korona dala a vzala?

Co mi korona dala, či vzala je vskutku velmi diskutabilní téma. Korona mi vzala například školu, avšak ne úplně, jelikož tu stále byla distanční výuka. Další, co mi korona vzala, byla do jisté míry svoboda. Tím mám na mysli především karanténu, nemožnost cestovat, chodit na koncerty. Ale tím mi zároveň dala nějakou svobodu. Co mi na distanční výuce vyhovovalo asi nejvíce bylo to, že jsem si mohl přispát a také to, že jsem si mohl školu a domácí úkoly dělat, kdy jsem chtěl. A asi každý si tenkrát zlepšil známky. Korona mi dala taky hodně času navíc. Mohl jsem hodně přemýšlet a dát si některé věci do pořádku. Také jsem měl víc času na koníčky a volnou zábavu. Většinu věcí jsem lépe stíhal. Ale jsem stejně rád, že karanténa nyní není. Jenže pravděpodobně se jí v nedlouhé době opět dočkáme, a když ne karantény, tak distanční výuky.

Adéla Kmošková, 3. třída

EMA v AKCI: Tradiční estonský kringel

Těsto:

300 g hladké mouky
1 vejce
120 ml mléka
špetka soli
1 lžičce cukru
30 g másla (může být i hera)
15 g droždí

Náplň:

3 lžičky mleté skořice
50 g másla
4-5 lžic cukru krupice
To všechno se rozmíchá na takovou pomazánku.

Dnes si připravíme tradiční estonský kringel

Kuchyňské potřeby: zadělavací mísa domácí pekárny (kdo ji nemá, určitě si s tím poradí i bez ní), kuchyňský váh, vařečku, misku, plech, pečicí papír.

Když máme hotové těsto, dáte si předehřát troubu na 200 ° C. Pak si rozválíme těsto na obdélník a ten natřeme náplní. Dále ten obdélník s náplní zamotáme do ruličky. Tu rozřízneme na dvě poloviny.

A ty dvě poloviny se smotají trochu jako cop, ale jen cop ze dvou pramenů, taková vrtule. Ta se dá na plech. A šup s ní do předem vyhřáté trouby a pak už zbývá jen jedna velmi oblíbená povinnost, popřát.....

Dobrou chuť!

Emma Dvořáková, 7.třída

Čokoládové křupky

Ingredience:

50 g másla
100 g mléčné čokolády
70 g kukuřičných lupínků

Postup:

Připrav si vodní lázeň a nech v ní rozpustit čokoládu s máslem. Do směsi zamíchej lupínky. Poté je dej do košíčků a asi na hodinu je dej do ledničky. Pak už jen přeju dobrou chuť. Je to božské!

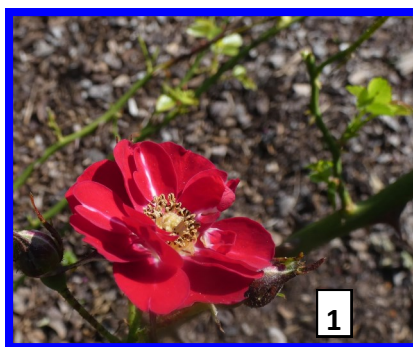
Zoe Arahamová, 7.třída

Květiny na školní zahradě na podzim

Na naší školní zahradě rostou pořád tak krásné květiny. Vše nám tam opylují včely, usedají na to motýly, déšť nám vše zalévá a my se na tu zahradní krásu chodíme dívat. O naši školní zahradu je také potřeba pečovat, aby byla pořád tak hezká. Rostou tu také tyto květiny, které vidíte na obrázku: červená růžička, rozchodník, ibišek, vřes a mochna křovitá.

Všechny tyto květiny nám tvoří krásnou školní zahradu. Ale také nám tu rostou i jiné květiny. Doufáme, že se sem přijdete podívat.

1 Červená růžička, 2 Rozchodník, 3 Vřes v pozadí s mochnou křovitou, 4 Ibišek.

Foto i text: Alena Kuřová, 5. třída

Praktické využití zahrady

Musíme mít ve třídách roušky. Není to nic příjemného, a proto, když se naskytne příležitost, tak jdeme ven na čerstvý vzduch. A včera jsme šli taky ven, ale nejen kvůli oddechu od roušek, ale taky jsme se šli vyfotit, jelikož se to minulý rok nestihlo. Přišlo to právě dnes. Vzali jsme si s sebou ještě čítanky a šlo se. Jirku napadlo, že přijede s motorkou a nechá se s ní vyfotit. A jelikož jsme se fotili u školní zahrady, tak to měl domů pár kroků. Paní učitelce se to nejdříve moc nelíbilo, ale když jsme s holkami namítly, že můžeme udělat třídní fotku právě s tou jeho motor-kou, tak souhlasila. Takže obyčejná třídní fotka, co se dělá každý rok se proměnila v super originální nápad. Když jsme měli focení za sebou, šli jsme si sednout na školní zahradu. Nejdříve to vypadalo, že to bude pěkná nuda, sedět na zahradě a číst sáhodlouhé texty, ale nakonec to byla jedna z nezábavnějších hodin dne. Mě nejdříve napadlo, že

si sednu do trávy. Byl to asi tak dobrý nápad, že se ke mně přidala Terka s Pétou. Nejdříve jsme chvíli četli, ale pak nás to přestalo bavit, a tak jsme si začali povídat. To se paní učitelce samozřejmě nelíbilo, ale to nás úplně nezajímalo. Napadlo nás, že by byla super fotka, jak si čteme. Jelikož jsem měla telefon u sebe, tak vzniklo tolik zajímavých fotek a randy, že se to ani popsat nedá. Byla to zatím ta nejlepší čeština, co může být.

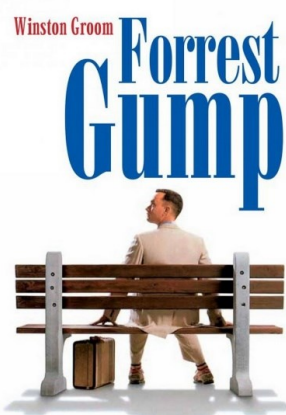
Petra Hynková, 9. třída

Na co koukat?

Ač si to moc nepřejeme, tak se asi dá očekávat, že přijde karanténa. Po její čas dost možná budete mít dost volného času. Je zde spousta možností, jak s ním naložit, a jednou z nich jsou rozhodně filmy. K podzimu poměrně patří romantické filmy, tak se na tři z nich podíváme. "

Forrest Gump

Tento článek zakončíme absolutní klasikou. Děj filmu jistě znáte, ale kdyby ne, tak film vypráví příběh Forresta (hraného Tomem Hanksem) od raného dětství až po plnou dospělost. V průběhu filmu sledujeme chlapcovo dětství, studia, jak jde do války nebo jak se ožení a stane otcem. Film sice také obsahuje vtipné scény a narážky, ale je mnohem víc citově založen než ostatní filmy na našem žebříčku a je hodně dojemný. Film má na ČSFD 94% a je 2. nejlepší film a není čemu se divit. Protože znáte to..., Život je jako bonboniéra a nikdy nevíš, co rozbálíš."

Nevěsta na útěku

Opět se jedná o dosti vtipný film. Příběh se motá okolo novináře Ika (hraného Richardem Gerem), který napíše článek o ženě Maggie (hranou Julií Robertsovou), která je ve svém okolí známá jako nevěsta na útěku, jelikož se již 3x vdávala a z každé svatby utekla. Kvůli tomuto článku má však novinář spousta problémů. Vydá se tedy onu ženu najít a zjistit o ní něco. Film si opět zakládá na vtipch, ale i na romantické stránce. Tento film má na ČSFD 53%, což je průměr. Pokud však nechcete vrchol kinematografie, ale vtipnou, romantickou komedii, tak Nevěsta na útěku je dobrá volba.

Láska nebeská.

Tato komedie se odehrává v okolí Londýna v době blížících se Vánoc. Vypráví příběh ředitele firmy Harryho (hraného Alanem Rickmanem) a sekretářky Mii (hranou Heike Makatschovou). Film je skvělá romantická komedie s dobrým humorem, dobrými herci a kvalitním scénářem. Na ČSFD si odnáší 86%, což je opravdu velice dobré hodnocení a film můžu vřele doporučit.

*Připravil Blahoslav Adam Lapáček,
8.třída*

VĚDA JE COOL!

Záhada umírajících slonů

V Bostwaně začali umírat sloni. V Bostwaně žilo na začátku 90 let 80 000 000 slonů a nyní je to 180 000 slonů. Vědci nevědí, proč se to děje. Byly nalezeny asi tři stovky mrtvých slonů. Nejdříve si mysleli, že je to dílo pytláků nebo nějaká otrava. Sloni nemohli být zabití pytláky, protože měli kly, které by pytláci použili na slonovinu.

ZÁHADA VYŘEŠENA! Sloni přestali vymírat, když začalo léto a s ním začala vysychat jezírka, ze kterých sloni pili. Vědci zjistili, že v jezírkách byli přemnoženy sinice. Následkem byla otrava asi tří set slonů.

A příští téma Hranická propast.

Viktor Samuel Lapáček, 6. třída Foto: internet

Výletujeme

JESENÍKY – Naučná stezka Bílá Opava

V sobotu 13. září jsme s rodiči a bráchou vyrazili na turistický výlet. Autem jsme dojeli do lázní Karlova Studánka. Hned u parkoviště nás překvapil první vodopád a ten zahájil naše putování po Naučné stezce Bílá Opava. Stezka vedla kolem řeky. Cesta byla plná dřevěných mostů a schodů. Došli jsme k chatě Barborka, kde jsme se nasvačili. Nejvyšším bodem našeho putování byla chata Ovčárna. Odtud byl krásný výhled na Praděd a na Petrovy kameny. Pak jsme šli zpět do Karlovy Studánky. Výlet byl super.

ZÁJÍMAVOSTI

Bílá Opava je řeka v České republice v pohoří Hrubý Jeseník dlouhá 13,2 km. Pramení na jižních svazích Pradědu u chaty Barborka ve výšce 1280 m a ve Vrbně pod Pradědem ústí do Střední Opavy ve výšce 544 m.

Chata Barborka je nejmladší chata ležící na jižním svahu nejvyšší hory Praděd. Byla postavena v roce 1943 a své jméno dostala až po válce. Chata Barborka byla také místem vzniku Horské záchranné služby Jeseníky.

Ovčárna (1300 m) Chata je nejvýše položeným centrem lyžování v České republice, a právě proto jsou tady nejlepší sněhové podmínky. Nachází se na území chráněné krajinné oblasti Jeseníky. Turistická chata Ovčárna vznikla pro potřeby ovčáků roku 1863 na místě, kde dříve stával seník.

Připravil Matěj Rejman, 5. třída

Aqualand MORAVIA

V sobotu 12. září jsme jeli s mamkou s tatškou a se sestrami do Aqualandu Moravia. Cesta trvala skoro dvě hodiny. Je to zábavní park pro celou rodinu a to jsme si pořádně vyzkoušeli. Když jsme se převlékli do plavek, tak jsme šli k bazénům. Když jsme se otočili doprava, tak jsme narazili na nápis ADRENALIN. A tam byly tobogány. Museli se sejít schody dolů a jako první jsme uviděli úvé rampy. Na ten tobogán jsem já a tatka nešli, ale sestry a mamka jo... Byla tam dlouhá fronta na taková gumová sedadla, která se vynesla do schodů a pak se muselo počkat, až bude na semaforu zelená. Chvilku se jelo jako v normálním tobogánu, ale pak se přijelo do tornáda. Byl to takový velký trychtýř. Hrůza! Ale nejlepší byl tobogán, který měřil čas, za jak dlouho se z něj vyjede. Tady nejrychlejší byla mamka. Určitě bych doporučila venkovní a vnitřní bazén, jsou tam totiž masážní křesla a takový půlkruh, ve kterém se skáče. To bylo dobré! Ve venkovním i ve vnitřním bazénech jsou vodní bary, ve kterých prodávají různé koktejly. Platí se to přes čipy, do kterých se načte poplatek za ty koktejly i za další dobroty. Podle mě nejlepší koktejl se jmenuje BRONTOSAURUS, který měl oranžovou barvu. Doporučovala bych park hlavně kvůli atrakcím a bazénům a je to skvělý rodinný výlet.

Tereza Hurychová, 5. třída

Tento kocour se už chystá do války. Jak je vidět, už má připravenou i plynovou masku.

DRBY

Kdo nám chodí po střeše?

V poslední době jsou velmi moderní umělé nehty. V klubu není problém si nehty rychle vyrobit. Vyzkoušejte to také!

Tito lidé mají nejspíš pannu Marii velmi rádi, když si ji lepí i na auto a píšou si ji do spz.

Tato dívka je zavřená v kleci, a ještě se tomu usmívá. To je ale divné! Už se nikdy nedostane ven. Je to útulné vězení, že?

Ještě v srpnu bylo na tomto prázdném špalku krásné keramické krmitko. Bylo u vzniku školního arboreta. Kde je asi teď?

Prvňáci letos chodí po schodech až na bidýlko.

Keramici pracují na díle – my a doba kovidová.

Švábi madagaskarští opustili naši školu.

Plotová výstava u příležitosti 120 let TJ Morašice.

Devátáci pomáhají při úpravě školní zahrady.

Malí kuchtíci při prvním a zatím posledním vaření.

Jakmile počasí dovolí, učíme se venku.

Naše ambrož pod školou slaví už osmé narozeniny.

Jednou větou

Naše nové zvířátko

Při karanténě jsme si prožili smutnou věc. Náš dvouletý kocourek Máca nám umřel. Nejspíše se otrávil otrávenou myší. Ale hned po tomto neštěstí přišla zase, jak to bývá, nová radost, zjistili jsme, že Kuřovi budou mít koťátka. Takže dlouho bez kočky, tedy kocoura, nebudeme. Když ho kočka přinesla, byl strašně roztomilý, což je mimochodem pořád. Poté jsme ho chodili navštěvovat a rostl věru rychle. Brzy jsme dostali zprávu, že už ulovil a snědl myš (tím brzy myslím, tak akorát včas, abychom se nezbláznili z toho, jak jsme se na něj těšili). A tak jsme si pro něj šli. Teď už je u nás doma a myslím, že se mu tu líbí. Je hrozně legrační. Máme z něj velkou radost. Velmi za něj děkujeme.

Emma Dvořáková, 6. třída

Překvapení

Představte si, co se nám stalo. Jako vždy jsme přišli domů ze školy. A přišel nás přivítat náš kocourek Rudolfek, ale to divné bylo, že chvíli po něm přišlo další cizí kotě. Se sestrou a bráchou jsme si říkali, jak se tady objevilo, že asi přišlo samo a spoustu dalších nápadů. Až nakonec to všechno vyřešil táta, který chvíli potom přišel a vysvětlil nám, že to koťátko přivezl on z práce. Že ho nikdo nechťel. A tak máme nové kotě.

Emma Dvořáková,

SIKU FARMA

V Morašicích na hřišti vyrůstá nová farma. Malá vozidla převáží kukuřici a další suroviny. Ve farmě pracují žáci 3. až 5. třídy—Jonáš, Kuba, Matyáš, Matěj, Michal, Anežka, Matěj a Honza. Je to velká zábava a strašně nás to baví.

Jakub Rejman, 3. třída

Návštěva netopýra

Bylo slunečno a my šli obědvat ven. Měli jsme zapečené brambory s patizonem. Mamka zvedala slunečnick, aby se nám jídlo neuvařilo. Sedíme a jíme, když mamka koukne do slunečnicku a vykřikne: „Co to je? To se mi snad zdá! Není to náhodou netopýr?“ Ano, byl to netopýr. Byl docela malý. Viděli jsme z něho malou chocholku. Když jsem ho viděla, byla jsem ohromena. Jak se sem mohl dostat? Asi v noci zabloudil a teď spí. Taťka vzal klacek a trochu do něj štouchl, aby odletěl. Netopýr roztáhl křídélka, zamával a splašeně odlétl do stromu. Taťka do něj ještě strčil a netopýr odletěl pryč.

Alena Kuřová, 5. třída

Naše morčata

Máme dvě morčata. Jsou to dvě holky. Mají velmi velký chlívek. Mají tam i velké okno, aby tam měli světlo. Jedno je pruhované, uprostřed má oranžovou barvu a okolo černou. Dali jsme jí jméno Miláček. A ta druhá je rezatobiločerná. V zimě jim dáváme seno, vodu a vyživující granulky. V létě je dáváme pást na trávu. Dříve jsme na ně měli ohrádku, ale teď si je necháváme běhat na dvorku a po zahradě. A ani nám neutečou. Jsou velmi roztomilá.

Jana Kuřová, 2. třída

ÓÓÓ ty bouřky!

Některý člověk se bouřek bojí, některý ne. Já se jich až tak nebojím, protože s nimi nemám žádnou zlou zkušenost. Mně se na bouřkách líbí to burácení, ale i ten obraz na obloze. Jednou takhle byla obří bouřka, přesně před tím, než jsme měli jet na dovolenou. Byla to velká bouřka, dlouhá a burácející, a k tomu ještě pořádně pršelo. Měli jsme už zaplavený kousek dvorku. Já jsem se, ještě než byla velká bouřka, šla do té vody projít, protože to bylo moc zajímavé. Pak šel táta domů, byl celý zmoklý a zahnal mě domů, aby do mě neuhodilo. Pak teprve začala být pořádná bouřka. Seděli jsme a poslouchali jsme déšť a blesky s burácejícím zvukem. Blesky lítaly jeden za druhým a to burácení.... Ten kolotoč na obloze trval pěkně dlouho. Světlo od blesků ozařovalo tmavou místnost, ve které jsme seděli a teplo z otevřených dveří do kuchyně se valilo k nám a zapálená svíčka krásně voněla. Byl to krásný, ale i strašidelný večer. Když jsme šli spát, ještě dlouho v dále hřmělo a pršelo. Než jsem usínala, měla jsem strach, abych usnula. Ale bylo to docela útulné, se při bouřce zachumlat do peřin a těšit se na zítřejší odjezd na dovolenou.

Alena Kuřová, 5. třída

POVÍDÁNÍ O ETIOPII

Mám kamarádku Aničku Junovou a ta žije s přítelem Amhou Bekele, který pochází z Etiopie. Narodil se v Adis Abebě a povídali jsme si o krásách Etiopie a jak se tam žije. Na konci nám Amha napsal pozdrav v amharštině. Velký dík patří Aničece za překlad.

Amha (30let) se narodil v Addis Abebě v Etiopii. Tam vystudoval francouzské gymnázium a po maturitě šel na univerzitu do Francie, kde už po škole zůstal. Živí se jako informatik, ale v životě ho baví hlavně vaření, sport a chození do přírody. Od března žije se svou slečnou Aničkou v Praze. Učí se česky, i když mu čeština zatím přijde těžká.

Dobrý den, hledal jsem na internetu něco o Etiopii. My v Čechách máme představu, že Afrika rovná se poušť, sloni, žirafy, lvi, gazely a gepardi. To ale není pravda, jak jsem zjistil.

Ahoj Same, to je hezké, že se zajímáš o Etiopii, děkuji ti za tvoje otázky. Bravo za všechno, co už sis o Etiopii vyhledal. Afrika je skutečně velmi rozmanitá a příklady, které zmiňuješ, k ní patří.

Mohl byste nám Etiopii představit? Co stojí za vidění? Mě zaujaly chrámy tesané do skály, jak jsou staré? A proláklina Danakul, které se přezdívá Brána do pekla. Byl jste někdy tam? Nebo vodopády Tisissat... A taky zvířata, která jsou pro nás exotická.

Etiopie je země ležící na východě Afriky se 100 miliony obyvatel. Většina Etiopanů jsou pravoslavní křesťané nebo muslimové. Etiopie se rozkládá na náhorních planinách, hlavní město Adis Abeba, ve kterém jsem se narodil, leží 2500 m.n.m. Je to hodně různorodá země s více než 80 etniky a 85 jazyky. Etiopie je taky země, kde byla nalezena Lucy, předchůdkyně dnešního člověka, která žila před 3,2 miliony let (a jejíž ostatky můžeme vidět v Národním muzeu Addis Abeby). V Etiopii je spousta hezkých věcí, které můžeš navštívit, zrovna jako třeba ty kostely vytesané do skal, o kterých se zmiňuješ. Jmenují se Lalibela po králi, který je nechal postavit. Tyto kostely jsou více než 700 let staré, ale až dodnes slouží jako místo bohoslužeb. Já jsem Lalibelu navštívil v roce 2016 a přišlo mi, že jsou kostely dobře zachované. Proláklina Danakul je také krásné místo, které se trochu podobá výjevům ze science fiction. Prý je to jedno z nejteplejších míst na zemi. Bohužel jsem tam ještě nikdy nebyl, přístup do těchto míst je velmi složitý. Ale rád bych se tam v budoucnu vypravil.

Cestují Etiopané po Etiopii?

Pokud Etiopané cestují, tak za rodinou. Cestování za poznáním země není moc mezi Etiopany obvyklé.

Jak vypadá škola v Etiopii, od kdy se tam musí chodit a chodí tam děti rády?

Školy v Etiopii mají učebny a dvorek určený k trávení času o přestávkách. Vyučování probíhá v jazyce daného regionu a v angličtině. Děti ve školách pak nosí uniformy. Školní docházka začíná v 5 letech. Děti chodí do školy velmi rády, protože se tam toho spoustu dozví a také mají díky ní lepší vyhlídky do budoucnosti.

Podle všeho je Etiopie zajímavá i tím, že tam žije mnoho domorodých kmenů, některé obrázky vypadají až strašidelně, třeba jak si dávají lidé do rtů destičku. Setkal jste se s nimi?

Domorodé kmény jako třeba Mursis jsou i pro mě, který jsem vyrůstal v hlavním městě, velmi nezvyklé. Nicméně jsou to národy s velmi zajímavou kulturou. Většinou ovšem žijí ve velmi odlehlých místech, takže jsem je ještě nikdy nepotkal.

Zajímalo by mě, jaké se slaví svátky a jak se slaví Vánoce. Je nějaký tradiční pokrm? Četl jsem, že se používá velice pálivé koření.

Svátky slavíme především ty křesťanské jako jsou Velikonoce a Vánoce. Vánoce jsou svátkem oslavovaným v rodinném kruhu u svátečního jídla. O Vánocích hrajeme takovou hru "Guena chowata", která připomíná kriket. Na rozdíl od západních kultur ale o Vánocích nemáme Santa Clause, ani stromeček.

Prý se v Etiopii mluví 85 jazyky. Jsou si podobné? Můžu vás poprosit o pozdrav našim žákům v amharštině, což je hlavní jazyk?

Ano, v Etiopii se skutečně mluví více než 85 jazyky, z velké části se sobě podobají, třeba jako čeština a polština. Některé z těchto jazyků jsou ale používané velmi úzkým kruhem obyvatel. Existuje ovšem 5 hlavních jazyků, které jsou velmi rozdílné. Amharština, jazyk oromo, tigrigna, somálština, jazyk gurage.

A teď můj pozdrav v amharštině:

„ሰለም ውድ ተማሪዎች“ což by se dalo přepsat do latinky jako **„selami wude temariwochi“** a znamená to **„Ahoj, milí žáci“**.

Vodopády Tisissat (na obrázku) jsou také velkolepou podívanou, říkáme jim vodopády modrého Nilu, jelikož nedaleko nich se nachází jezero Tana, které je jedním z pramenů Nilu, největší africké řeky. Byl jsem se tam podívat s Aničkou v roce 2018.

Děkuji za odpovědi a obrázky. A moc děkuji Aniče za překlad.

Ptal se Viktor Samuel Lapáček, 6.třída Foto: Anna Junová

Ze života malé školní družinky

Hrajeme deskové hry.

Často cvičíme na hřišti, tentokrát cvičíme s gumou.

Posilujeme mozkové závity, dnes u šachů.

Vyrábíme podzimní dekorace z papíru.

Foto: paní vychovatelka Fikejzová

Přechod z lega

Paní učitelka seděla u kávy, četla si noviny a našla soutěž o legu. Napadlo jí, že by se naše škola mohla zúčastnit. Oslovila mě a já jsem obešla kamarády. Sešli jsme se v pondělí 17. 8. 2020 odpoledne před školou. Ve školním klubu jsme vytvořili silnici a moderní přechod přes silnici z lega. Stavbu jsme přenesli na místo, kde by přechod mohl být. Tam jsme ho vyfotili. Paní učitelka foto poslala do soutěže do Prahy. Čekáme na výsledky, jak jsme se umístili.

Martina Famfulíková, 5.třída

Jóó, ty převlíkačky a šaškárny

Jak se někdy spolu s Emou scházíme, tak děláme různé blbiny a zajímavé věci. A tak jsme se jednou rozhodli, že se převlíkneme. Já jsem se rozhodla, že se převlíknu do

složitějšího oblečení, aby to vypadalo velmi šaškárně, ale Ema pravý opak, ta se přistrojila velmi galantně a zdvořile. Já bych se tak klidně také tak převlíkla, ale chtěla jsem být co nejšaškárnější. A také jsem byla. Navlékla jsem na sebe co všechno šlo: šátky, sukně a tak

podobně. Ema ta si vzala hezké modré šaty s krásným šátkem a jako já si také vzala klobouk. Já si také vzala paruku, aby mě nikdo nepoznal. Protože tam byla i moje sestra a sestra Emy, tak se převlékly taky. Moje sestra se oblékla do bývalé noční košile a šátku a Anežka

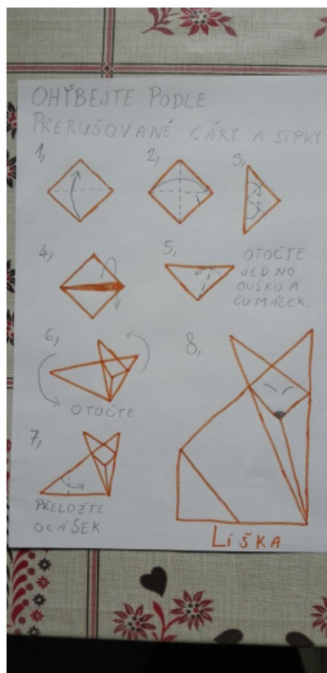

Tvořivá dílnička

O víkendu jsem dostala chuť poskládat si origami. Ale to bych nebyla já, abych se tím potom nezaobírala celý den. Dřív jsem uměla jenom pár zvířátek. Ale chtěla jsem se naučit jich trochu víc, protože origami je dost velká zábava. No a nakonec to dopadlo tak, že jsem poskládala hromady různých zvířátek. Origami je taky skvělý dárek, ozdoba nebo i hračka, takže jsem některá zvířátka dala Anežce a Vašíkovi na hraní. A něco jsem vystavila jako ozdobu. A protože je podzim, tady pod článkem máte postup na výrobu origami lištičky. A proč zrovna lištičky? Protože liška je většinou zobrazována jako takový symbol podzimu. A můžete si vyrobit třeba celou rodinku a vystavit si jí do okna nebo na polici.

Co budete potřebovat: Jeden jakkoli barevný a jakkoli velký čtvereček papíru. (Pozor! Používejte co nejtenčí papír, v žádném případě čtvrtku)

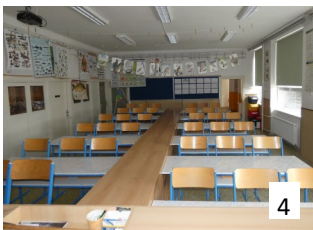
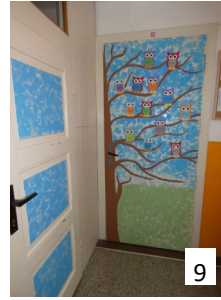
Ema Dvořáková, 7.třída

(sestra Emy) měla krátké zelené šaty s vycpávkami na prsa a k tomu kabelku - prostě slečna. Každý z nás vypadal nějak jinak- Já jako do cirkusu, Ema jako vznešená paní z jiného roku, Jana (moje sestra) byla úplná bohyně a Anežka mladá slečinka. A tak jsme se v tom fotily a my s Emou jsme šly navštívit moji babičku, protože moje babička bydlí vedle nás, tak jsme se ten kousek po chodníku odvážily jít, protože kdyby nás někdo viděl, tak by si pomyslel, co to asi znamená. Zazvonily jsme na moji babičku a ta nám řekla: "Jak to vypadáte?" Odešly jsme domů, a když jsme se procházely po zahradě, řekla jsem si, že se z toho musím převléknout, už to v tom bylo hrozné.

Alena Kuřová 5. třída

Poznávkačka tříd

Máme nově vymalované a nově upravené třídy.

26. září jsem vzala do rukou foťák a vyfotila všechny třídy a teď už je na vás, abyste je poznali.

Pro správné odpovědi se porozhlédněte po škole.

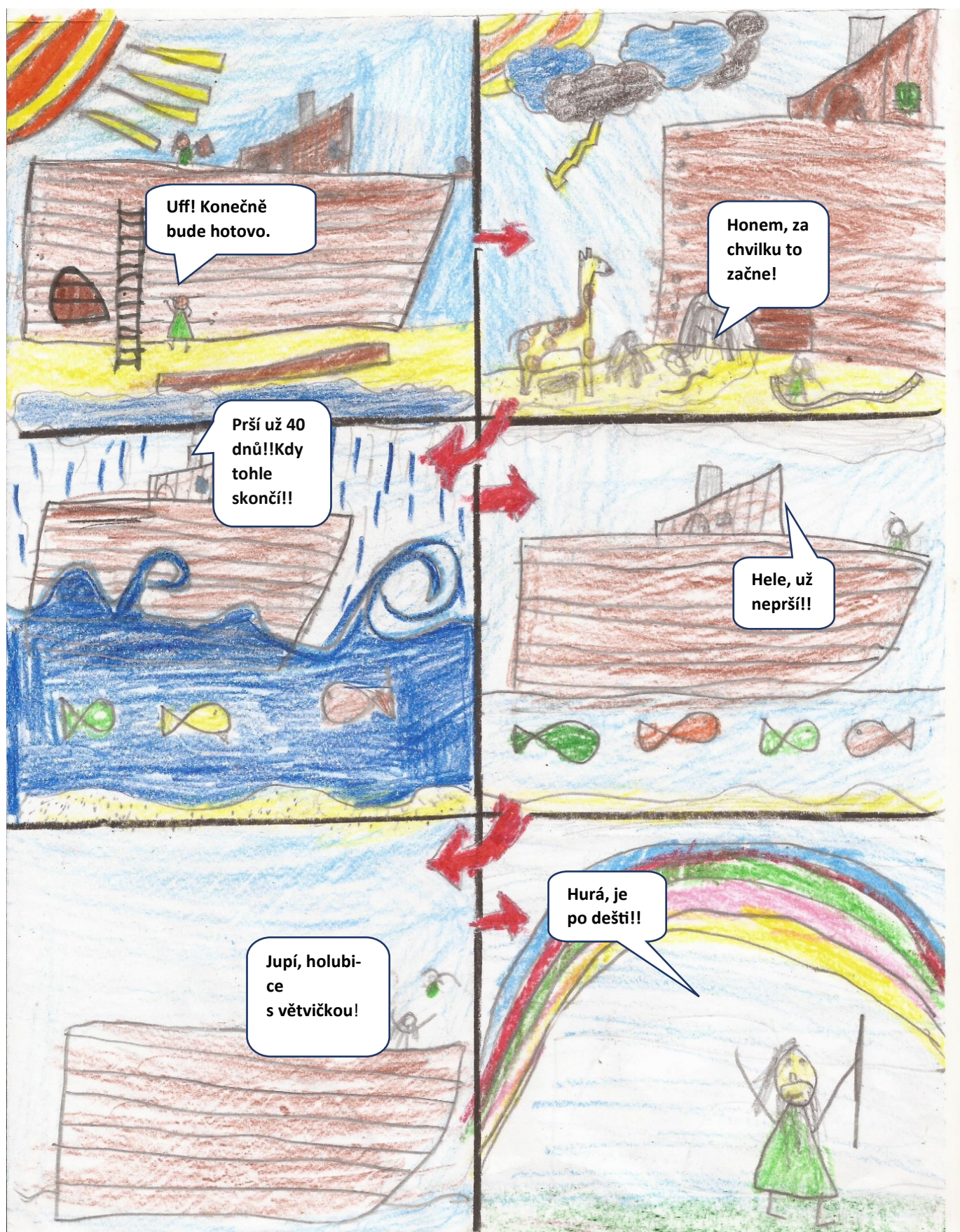
Alena Kuřová, 5.třída

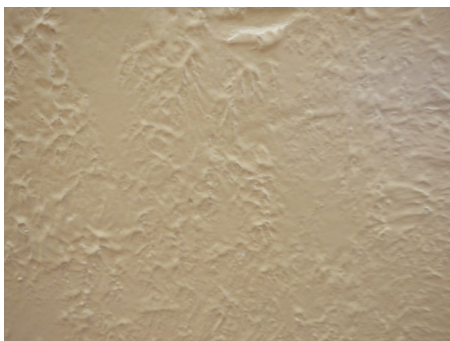
Hledejte rozdíly.....

A. Dorotka Lapáčková, 3.třída

Noemova archa

V.S.Lapáček, 6.třída

Co to je? čej o! o!

Fotografové z druhé školní družiny pro vás nafotili několik fotek a vy máte poznat, co fotili. Podaří se vám to? Dnes je to bez nápovědy.

Sběr 2020

1. a 2. října se po roce konal sběr starého papíru. Minulý rok se sběr na jaře nekonal, a tak nikdo nevěděl, co s papírem dělat. Někdo ho spálil, někdo odnesl do kontejneru. Já jsem toho mnoho neměla. Musela jsem najít aspoň nějaké staré časopisy. Ostatní na tom však nebyli tak špatně jako já. Ve čtvrtek 1.října ráno byl docela frmol. Vůbec jsme se nezastavili. V pátek přivezli kontejner, ale dovezli ho až kolem osmé hodiny. Takže milovníci vyučování se na první dvě hodiny ulili. Vůbec to nikomu nevadilo, právě naopak! Byli jsme rádi, že jsme mohli pomáhat. Nás je třeba ve třídě jedenáct, takže si dokážete představit, jak to tam vypadalo, když jsme byli na sběru skoro všichni. Učili se jenom tři. Přivezli dva kontejnery. Byly o něco menší, než jsme byli zvyklí. Za chvíli jsme je naplnili. Zbytek sběru, který nám lidé stále přiváželi, jsme už museli dávat pod přístřešek a do garáže. Další kontejnery měli přivést v úterý, ale skočila nám do toho karanténa. Takže sběr musel počkat. Na sběr chodím ráda pomáhat, protože se tam užije spousta legrace.

Petra Hynková, 9.třída

pomocníci

Po pečlivém sčítání jsme se dostali až k číslu 15 tun. To je úžasný výsledek! V prvním kole sběrové soutěže se zatím na první místo dostala 4.třída s 187 kilogramy na jednoho žáka a se 100% účastí. Se sběrem pomáhalo i spousta žáků, kterým musím moc poděkovat. Děkuji i všem sběračům a rodičům za podporu a za dovoz. Těšíme se na další akci.

Stanislava Coufalová

Časopis pro žáky i nežáky ve škole v Morašicích.

1. číslo XXVIII. ročníku /celkově 169. číslo/ vyšlo 20. října 2020 nákladem 40 kusů. Redakční radu řídí Stanislava Coufalová. Chyby likviduje paní učitelka Renzová. Neoznačené příspěvky připravila redakční rada. Titulní stránku připravil A.D. Lapáčková, 3.třída
Distribuce: Ema Dvořáková, Alena Kuřová
Příspěvky, nápady, připomínky a možná i dary adresujte redakci Třesku - Základní škola Morašice u Litomyšle, 569 51.
e-mailová adresa - tresk.noviny@seznam.cz, internetové stránky školy - <http://www.skolamorasice.cz/> telefon 461612774

Cena: 15,- Kč.

Časopis slouží pro účely školy a vzdělávání žáků, vydává školní klub.